

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 97 din 2012

Privind :soluționarea contestației formulată de **SC SRL** cu sediul social în municipiul, județul Teleorman,(prin imputernicit), contestație înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./26.03.2012.

Prina FN/FD, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman sub nr./26.03.2012, **SC SRL** cu sediul social în municipiul, județul Teleorman, a formulat contestație prin imputernicit avocat Tohaneanu Bogdan, împotriva Deciziei de impunere nr. FTR/15.02.2012, respectiv împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. FTR/15.02.2012.

Deoarece contestația a fost depusă direct la organul de soluționare, acesta prevalându-se de prevederile pct. 3.1-3.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a transmis contestația organului care a încheiat actul atacat, respectiv AIF Teleorman, solicitandu-i prin Adresa nr./27.03.2012, să constituie dosarul cauzei, să verifice îndeplinirea condițiilor procedurale și să întocmească referatul motivat cu propunerile de soluționare.

Reprezentantii AIF Teleorman au dat curs acestei solicitari prin Adresa nr./02.04.2012, careia i-au anexat referatul nr./02.04.2012.

Deoarece dosarul cauzei nu a fost transmis complet, cu Adresa nr./06.04.2012, s-a solicitat organului care a încheiat actul atacat completarea acestuia, AIF Teleorman raspunzand acestor solicitari prin Adresa nr./11.04.2012.

Obiectul contestației este format de suma în quantum total de lei reprezentand:

- lei-TVA suplimentar de plata;
- lei-accesorii aferente TVA;
- lei-impozit pe venit nerezidenti;
- lei-accesorii aferente impozitului pe venit nerezidenti.

suma reprezentand obligatii fiscale stabilite suplimentar, individualizata prin Decizia de impunere nr.FTR/15.02.2012.

Deopotriva petenta contesta si Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. FTR/15.02.2012.

Contestația a fost formulată în termenul reglementat de dispozițiile art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

În cauză nu sunt întrunite condițiile procedurale obligatorii reglementate de legiuitor la art. 206 alin.(1) lit d). din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare, in ceea ce priveste dovezile pe care se intemeiaza contestatia formulata impotriva TVA, respectiv impotriva impozitului pe veniturile nerezidentilor.

De asemenea nu sunt întrunite condițiile procedurale obligatorii reglementate de legiuitor la art. 206 alin.(1) lit. c). din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare, in ceea ce priveste motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia formulata impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. FTR/15.02.2012, respectiv in ceea ce priveste accesoriile contestate.

Întrucât celelalte condiții procedurale reglementate de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost îndeplinite, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. SC SRL cu sediul social în municipiul, judetul Teleorman, a formulat contestație, împotriva Deciziei de impunere nr. FTR/15.02.2012, respectiv impotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. FTR/15.02.2012, avand in vedere urmatoarele sustineri:

-in ceea ce priveste constatările fiscale privind taxa pe valoare adaugata, petenta arata instantei ca la pagina 8 din raportul de inspectie fiscala se stipuleaza ca in urma inspectiei fiscale s-a constatat ca *"in anul 2007 si 2008, societatea a dedus in mod eronat TVA in suma totala de lei aferenta achizitiilor de servicii conform contractului din data de 01.05.2007 incheiat cu SC SRL"*, considerandu-se ca aceasta nu este o cheltuiala deductibila, intrucat aceasta prestatie era efectuata de una si aceeasi persoana, respectiv in calitate de administrator al SC SRL cat si la SC SRL;

-arata instantei ca in mod gresit au retinut inspectorii fiscali ca aceste sume nu sunt deductibile fiscal, mentionand faptul ca administrarea societatii SRL se realiza de catre SC SRL in baza Contractului FN incheiat la data de 01.05.2007;

-contractul de administrare reprezinta o conventie incheiata intre doua parti, prin care o parte incredinteaza celeilalte parti organizarea, conducerea si gestionarea activitatii sale, pe baza obiectivelor si criteriilor de performanta stabilite de parti;

-cheltuielile deductibile sunt cele efectuate in scopul realizarii activitatii, respectiv pentru obtinerea si comercializarea bunurilor, a prestarilor de servicii sau executare de lucrari;

-in speta de fata, SC SRL a prestat pentru societatea servicii de administrare, in baza unui contract de administrare, respectiv contractul din data de 01.05.2007. Art. 793 din Noul Cod Civil care se refera la *"remuneratia administratorului"* stipuleaza in mod clar ca *"(...) administratorul are dreptul la remuneratie stabilita prin actul constitutiv sau prin intelegerea ulterioara a partilor (..)"*, iar art. 152 alin. 2 din *Legea nr. 31/1990 privind Codul Comercial* stipuleaza ca *îi vor putea fi acordate administratorilor si cenzorilor remuneratii si orice alte sume sau avantaje numai in baza*

unei hotarari a adunarii generale", ori in situatia de fata asociatii SC SRL au hotarat incheierea contractului de administrare, stabilind totodata remuneratia cuvenita acestuia astfel ca urmare a serviciilor de administrare prestate de catre(?)

Astfel, codul civil arata ca infaptuirea actelor de administrare ale unei persoane juridice se pot face de catre un administrator care poate fi atat persoana fizica, cat si persoana juridica. In cea din ultima situatie, persoana juridica va fi reprezentata de catre o persoana fizica.

Mai mult, inspectorii fiscali au retinut o apreciere facuta de catre un procurator al administratorului, care in anii 2007, respective 2008 nu avea nici o calitate in societate, respectiv ca "de administrarea societatii s-a ocupat dnul., in calitatea sa de administrator al acesteia".

-invedereaza instantei ca aceasta este doar o constatare de fapt a unei persoane fara calitate in societate la acel moment, singura persoana care putea raspunde unei astfel de solicitari fiind administratorul societatii, respectiv dna. Acetti Giovana.

-astfel, fata de cele mai sus aratate si de documentele existente considera evident ca administrarea societatii s-a facut de catre o societate juridica, respectiv S.C. S.R.L si nu de catre o persoana fizica, astfel cum inspectorii fiscali au retinut in raportul fiscal intocmit, astfel ca in mod gresit s-au considerat facturile nr. 1, 2 si 3 din data de 25.10.2007, 17.03.2008, respectiv 14.05.2008 ca nefiind deductibile fiscal.

II. In ceea ce priveste **impozitul pe venituri persoane nerezidente**, calculat de catre inspectorii fiscali, sustine ca se retine in raportul de inspectie fiscala la pagina 15 ca "*li s-au achitat catre nerezidenti in luna septembrie 2007, sume reprezentand consultanta in domeniu agricol*".

In anul 2007, societatea a achitat catre, contravaloarea a doua facturi reprezentand servicii de consultanta in sectorul agronomic conform unui contract incheiat de parti. Arata instantei ca era un inginer agronom calificat, avand ca obiective sa urmareasca si sa clarifice situatia societatilor cu activitate in domeniul agricol in cadrul carora SC SRL era asociat. Conform obligatiilor acesta se deplasa pe teren si facea constatari pe care le transmitea apoi, in mod direct, catre lucratorii si angajatii societatii in care SC SRL detinea participatii.

Astfel, asa cum s-a retinut si in raportul de inspectie fiscala, in conformitate cu prevederile art. 118 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 se arata ca "pentru aplicarea prevederilor conventiei de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligatia de a prezenta platitorului de venit, in momentul realizarii venitului, certificatul de rezidenta fiscala eliberata de autoritatea competenta din statul sau de rezidenta. " In speta de fata dl., necunoscand existenta acordului privind dubla impunere, a declarat ca nu este rezident fiscal in Romania, astfel ca societatea noastra a actionat in mod legal, neprocedand la retinerea si platii impozitului.

Pentru a fi considerat valabil, certificatul de rezidenta fiscala trebuie prezentat de catre nerezidentul contractant la momentul realizarii venitului. In situatia de fata dl. a achitat impozitele corespunzatoare in tara de provenienta. Sustine ca in situatia in care acestea nu erau achitate petenta ar fi avut obligatia retinerii impozitelor insa in situatia achitarii de catre acesta, obligatia sa nu mai subzista. Considera ca in aceste conditii, Administratia financiara nu mai are dreptul sa o oblige sa retina impozitul datorat si sa o oblige la plata penalitatilor si dobanzii, intrucat prin decretul nr. 82 din anul 1977 s-a ratificat inclusiv conventia dintre Romania si Italia pentru evitarea dublei impuneri in materie de impozite pe venit si pe avere si pentru prevenirea evaziunii fiscale.

Avand in vedere ca aceasta conventie primeaza legislatiei nationale, conventia fiind cea care prevede modul cum va actiona fiecare stat contractant pentru inlaturarea dublei impuneri, pentru evitarea unei impozitari care nu este conforma cu prevederile din conventie sau pentru solutionarea situatiilor neprevazute in conventie, apreciaza ca in mod gresit inspectorii fiscali au retinut in sarcina sa aceasta obligatie de plata, atata timp cat nu s-a facut nicio verificare cu privire la efectuarea platii impozitului de catre

Fata de toate aceste considerente, considera evident ca sumele calculate de catre organele de cercetare nu au fost corecte, fiind imputate in mod gresit subscisei, intrucat intre toate aceste societati comerciale si subscrisa au fost desfasurate relatii comerciale, existand livrari de bunuri necesare exercitarii obiectului de activitate al societatii, relatii in baza carora au fost emise facturi fiscale, care, in mod corect au fost inregistrate in contabilitatea subscisei.

In aceasta situatie, singura masura menita sa repare vatamarea produsa subscisei o reprezinta, anulara Deciziei de impunere emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul directiei generale de Finanelor Publice Teleorman nr. F-TR din data de 15.02.2012 si impotriva deciziei privind nemodificarea bazei de impunere avand numarul de inregistrare F-TR emisa la aceeasi data, si, pe cale de consecinta, revenirea asupra masurii de obligare a subscisei la plata sumelor:

- lei reprezentand Tva lunar;
- lei si lei, reprezentand dobanzi/majorari de intarziere, ,respectiv penalitati de intarziere;
- lei reprezentand impozit venituri perosone nerezidente;
- lei si lei, reprezentand dobanzi/jmajorari de intarziere si penalitati de intarziere.

In drept: Legea 82/1991, OG 92/2003, Legea nr. 571/2003 , Legea nr. 31/1990 si orice alte texte legale aplicabile in cauza.

Probe: in scrisuri, proba testimoniala si orice alta proba necesara si utila solutionarii prezentei contestatii.

II. Din Raportul de inspectie fiscala nr. FTR./15.02.2012 sintetizat in Decizia de impunere nr. FTR/15.02.2012, se retin urmatoarele:

Taxa pe valoarea adaugata

Baza legala: Titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, Titlul VI din H.G. nr./2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Perioada supusa inspectiei fiscale : 27.04.2007 - 30.09.2010.

Agentul economic este inregistrat in scopuri de TVA de la infiintare.

Perioada fiscala este trimestrial pentru anul 2007, 2008, 2009 conform art. 156, alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare respectiv luna calendaristica, pentru anul 2010 conform art. 156, alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Obiectivele inspectiei fiscale: modul de inregistrare a TVA deductibila, colectata, de determinare a TVA de plata sau de rambursat, precum si a realitatii deconturilor de TVA, a corelatiei datelor din deconturi cu cele din evidenta contabila si din jurnalele de TVA.

Din verificarea efectuata s-au constatat urmatoarele: . ' . .

In anul 2007 si respectiv 2008, "societatea a dedus in mod eronat TVA in suma total a de lei ", aferenta achizitiilor de servicii conform contract din 01.05.2007, incheiat cu SC SRL, conform urmatoarelor facturi fiscale:

-factura fiscala nr. /25.10.2007 in suma totala de lei din care TVA deductibilalei;

-factura fiscala nr. /17.03.2008 in suma totala de lei din care TVA deductibila lei;

-factura fiscala nr. /14.05.2008 in suma totala de lei din care TVA deductibila lei;

In fapt, aceste cheltuieli cu serviciile sunt cheltuieli de administrare asa cum este stipulat in contractul FN incheiat in data de 01.05.2007, prin care SC SRL realizeaza administrarea SC SRL;

Referitor la aceste cheltuieli, echipa de inspectie fiscala a tratat cheltuiala ca si cheltuiala nedeductibila fiscal, asa cum este prezentat la capitolul cu Impozitul pe profit, fiind prezentate in acest sens argumente legate de efectuarea acestei prestatii; in acelasi timp de una si aceiasi persoana, reespectiv d-nul in calitate de administrator la SC SRL cat si la SC SRL, coroborat cu faptul ca actualul reprezentat al SC SRL, d-nul, prin nota explicativa data a aratat ca de administrarea SC SRL s-a ocupat d-nul, in calitatea acestuia de administrator, la SC SRL.

Toate aceste, fapte au fost coroborate cu lipsa de documente din care sa rezulte prestarea efectiva a serviciului, rezultand astfel ca tranzactiile nu au fost reale nefiind destinate operatiunilor taxabile ale societatii verificate.

Se mentioneaza faptul ca au fost incalcate prevederile art 145 ,alin.2, lit a. , art. 146, alin 1 din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In urma inspectiei fiscale TVA deductibila inregistrata de contribuabil s-a diminuat cu suma de lei.

Pentru nevirarea diferentei de TVA in suma totala de lei, stabilita prin prezentul raport de inspectie fiscala, s-au calculat majorari de intarziere in suma de lei, din care lei calculate pana la 30.06.2010, conform art. 120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, anexa nr....., lei calculate de la 01.07.2010 la 30.09.2010 si respectiv lei calculate de la 01.10.2010 la 24.01.2012 .

Totodata au fost calculate penalitati de intarziere in suma de 9.215 lei in baza art. 120 ^ 1 , alin.1 , alin.2, lit.b din O.G.39/2010 de modificare a O.G.92/2003.

Impozitul pe veniturile realizate de nerezidenti din Romania

Temei legal: Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si H.G. nr. /2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003, HG nr.84/2005 pentru modificarea HG nr. /2004. Perioada verificata :27.04.2007- 30.09.2010.

In urma verificarii efectuate, prin sondaj, in baza documentelor prezentate de societate s-a constatat ca au fost achitate catre nerezidenti, in luna septembrie 2007, sume reprezentand consultanta in domeniul agricol , astfel:

In anul 2007 societatea a achitat catre, Italia, contravaloarea a doua facturi - anexa nr.3, reprezentand servicii de consultanta in sectorul agronomic conform contractului incheiat intre parti - anexa nr.4, in suma totala de lei.

Conform art.118, alin.2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare se prevede ca pentru aplicarea prevederilor conventiei de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligatia de a prezenta platitorului de venit, in momentul realizarii venitului, certificatul de rezidenta fiscala eliberat de catre autoritatea competenta din statul sau de rezidenta.

In cazul in care certificatul de rezidenta fiscala nu se prezinta in acest termen , se aplica prevederile titlului V".

La solicitarea echipei de inspectie fiscala de a prezenta certificatul de rezidenta fiscala , reprezentantul societatii a mentionat ca nu este in posesia acestuia dar a solicitat autoritatilor italiene transmiterea acestuia , asa cum reiese si din Nota Explicativa data de reprezentantul societatii.

Ulterior reprezentantul legal al societatii, a prezentat "certificatul de atribuire in scop de TVA a d-nului, societate individuala, emis la data de 17.02.2005 de catre autoritatile fiscale italiene", anexa nr.8, care deci nu reprezinta si nici nu inlocuieste certificatul de rezidenta fiscala.

In lipsa certificatului de rezidenta fiscala , echipa de inspectie fiscal a considera ca pentru obtinerea acestor venituri din Romania sunt aplicabile prevederile prevazute la art.116 , alin.1 , din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare , potrivit caruia " Impozitul datorate de nerezidenti pentru veniturile impozabile obtinute din Romania se calculeaza, se retine si se plateste la bugetul de stat de catre platitorii de venituri".

Pentru aceste venituri obtinute de nerezidenti din Romania societatea avea obligatia calcularii, retinerii si platii impozitului datorat potrivit prevederilor art.115, alin.(1), lit.i), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru aceasta suma platita catre , societatea avea obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului pe veniturile realizate de nerezidenti din Romania, datorat in cota de 16% potrivit prevederilor art. 116 , alin.2 , lit.c din Codul fiscal, un impozit in suma totala de lei "(anexa nr.9).

Pentru neplata la termenul scadent a impozitului suplimentar in suma totala de lei, s-au calculat majorari de intarziere in suma de lei, din care lei, calculate pana la 30.06.2010, conform art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, anexa nr., lei calculate de la, 01.07.2010 la 30.09.2010 si respectiv, 1.508 lei calculate de la 01.10.2010 la 24.01.2012.

De asemenea au fost calculate penalitati de intarziere in suma de 1.176 lei in baza art. 120 ^ 1 , alin.1 , alin.2, lit.b din O.G.39/2010 de modificare a O.G.92/2003.

III. Organele de revizuire, având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor de inspectie fiscala, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

SC SRL are sediul social in municipiul, str., județul Teleorman si se identifica prin CUI

1.In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei stabilirii în sarcina petentei a TVA suplimentar de plata în suma de lei.

In fapt, asa cum se retine din documentele care formeaza dosarul cauzei, petenta a incheiat cu SC SRL, Contractul FN/01.05.2007, potrivit caruia:

-SC SRL mandateaza pe SC SRL sa exercite exclusiv activitati de administrare a societatii "", intelegandu-se prin administrare orice activitate de coordonare administrativa, contabila si de gestiune necesara atingerii scopului social;

-SC SRL , pe parcursul executiei propriilor sarcini, se va sprijini in principal pe activitatea propriului administrator, D-nul

-SC SRL va plati societatii SC SRL un onorariu fix anual, pro rata temporis, in valoare de 80.000 euro, ce va fi platiti in rate lunare;

-SC SRL va plati anual catre SC SRL si un onorariu variabil in valoare de 15 euro, pentru fiecare hectar teren agricol de pe urma caruia " " va obtine uzufruct(ex. arenda) si 25 euro pentru fiecare hectar de teren agricol de pe urma caruia "....." va obtine proprietate deplina; daca deplina proprietate va urma arendeii,onorariul lichidat va fi din onorariul deja stabilit pentru arenda; acest onorariu variabil nu va putea fi mai mic de 20.000 euro/an, raportat la perioada de desfasurare a activitatii efective(pro rata temporis).

Este de avut in vedere faptul ca in perioada supusa inspectiei fiscale D-I figura ca administrator atat a SC SRL cat si a SC SRL;

In baza acestui contract, in anii 2007 si 2008, furnizorul de servicii (administrare) "....." a intocmit pe numele beneficiarului " " :

-factura fiscala nr./25.10.2007 in suma totala de lei din care TVA deductibila lei;

-factura fiscala nr./17.03.2008 in suma totala de lei din care TVA deductibila lei;

-factura fiscala nr./14.05.2008 in suma totala de lei din care TVA deductibila lei;

Total TVA deductibil in scris in facturi lei

Organele de inspectie fiscala au incadrat ca nereale aceste operatiuni, (prin prisma considerentelor de fapt expuse la pct. II din prezenta decizie de solutionare) mentionand faptul ca in mod eronat a dedus contribuabilul TVA in suma de lei, aferenta prestarilor de servicii in suma de lei, efectuate de SC SRL, respectiv mentionand ca in cauza au fost incalcate prevederile art. 145 alin.(2) lit. a). si art. 146 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare;

Petitionara nu a fost de acord cu masura adoptata de organele de inspectie fiscala, urmare careia i s-a stabilit suplimentar de plata suma de lei, mentionand (in sinteza):

-faptul ca acest contract de administrare reprezinta o conventie incheiata intre doua parti, respectiv ca administrarea SC SRL se realiza de catre SC SRL;

-inspectorii fiscali au retinut o apreciere facuta de catre un procurator al administratorului, care in anii 2007 si 2008 nu avea nici o calitate in societate, respectiv ca singura persoana care putea raspunde unei astfel de solicitari era administratorul societatii D-na Acceti Giovana;

-citeaza art. 793 din noul cod civil si art. 152 alin.(2) din Legea nr. 31/1990.

Organele de revizuire nu vor solutiona favorabil petentei cauza, avandu-se in vedere urmatoarele argumente:

-organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza;

-analizand starea de fapt fiscala, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada supusa inspectiei fiscale D-I figura ca administrator atat a SC SRL cat si a SC SRL(altfel spus, persoana fizica figura ca administrator al SC SRL, iar administrarea persoanei juridice SC SRL ara asigurata de acelasi D-n);

-aceasta constatare este coroborata cu faptul ca petenta nu poate justifica necesitatea prestarii acestor servicii, respectiv cu faptul ca in cauza nu au fost intocmite documente de catre "....." din care sa rezulte prestarea efectiva a serviciului(asa cum se retine din actul atacat), in mod temeinic si legal inspectorii fiscali au concluzionat ca aceste cheltuieli de administrare sunt nejustificate si respectiv ca TVA aferenta acestora este nedeductibila fiscal;

-referitor la lipsa acestor documente din care sa rezulte prestarea efectiva a serviciului, organele de solutionare retin faptul ca in urma verificarilor efectuate de reprezentantii AIF Teleorman, petenta nu a putut pune la dispozitie: Hotarari ale Consiliului de administrare, notele contabile, inventarele, balantele, delcaratiile fiscale, ori alte documente asemenea care sa ateste activitatea de administrare, activitati contabile ori de gestiune prestate de "....." pentru ".....";

-de asemenea organele de solutionare, au retinut si faptul ca petenta avea posibilitatea sa depuna in sprijinul contestatiei aceste documente doveditoare, insa nu a uzat de acest drept procedural, la dosarul cauzei neexistand aceste documente doveditoare;

-in sustinerea acestei concluzii(chiar si fara a tine cont de faptul ca cele doua persoane juridice au avut acelasi administrator) s-a retinut si faptul ca desi SC SRL a mandatat-o pe SC SRL sa exercite in numele si in sprijinul sau aceste activitati de administrare, rezultatele economico-financiare ale petentei nu s-au imbunatatit, SC SRL realizand pierdere fiscala in acesti ani, neputandu-se astfel justifica onorariul fix anual de 80.000 euro, respectiv celorlalte clauze suplimentare, cu care, potrivit contractului petenta s-a angajat sa-i plateasca anual;

-in sensul acestei afirmatii, este de retinut ca scopul activitatilor desfasurate de contribuabili societati comerciale este acela de a obtine profit, acest scop fiind atins insa doar in situatia efectuarii unor cheltuieli destinate realizarii de venituri generatoare de profit;

-in fundamentarea solutiei care urmeaza sa fie adoptata in cauza, organele de solutionare au avut in vedere si raspunsul formulat de D-I(care detine calitatea de imputernicit al SC SRL) in Nota explicativa (anexa nr.5 a actului de control atacat), potrivit caruia: de administrarea SC SRL s-a ocupat D-I in calitatea acestuia de administrator la SC SRL;

In conditiile prezentate, in mod temeinic si legal ,organele de inspectie fiscala au concluzionat ca aceasta achizitie de servicii de administrare nu este destinata in folosul operatiunilor taxabile ale petitionarei;

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv Legii nr. 82/1991 a contabilitatii, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozitiile art. 145 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in care se stipuleaza:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata(M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare

[...]

ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptatit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...]

*Legea nr. 82/1991 a contabilității, republicată (M.O. nr. 4...../18.06.2008), cu modificările și completările ulterioare

[...]

ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

[...]

Totodată potrivit principiului "orice lucru supus judecății trebuie să fie dovedit", cauzei îi sunt incidente și prevederile art. 64 și art. 65 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

[...]

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată (M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare

[...]

ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidentelor contabile

Documentele justificative și evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]

Art. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]

<<Se reține că petentul nu dovedește faptul că a beneficiat de aceste servicii de administrare efectuate de ".....">>.

[...]

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (MO nr. 927/23.12.2003), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

În ceea ce privește susținerea contestației potrivit căreia contractul FN/01.05.2007, reprezintă o convenție încheiată între părți, organele de soluționare rețin că simpla încheiere a acestui contract, în lipsa documentelor care ar dovedi că au fost prestate serviciile de administrare care fac obiectul acestuia, nu poate atrage deductibilitatea TVA aferentă acestor operațiuni.

De asemenea, prin citarea de către petiționară a prevederilor art. 793 din noul cod civil și art. 152 alin.(2) din Legea nr. 31/1990, aceasta nu poate demonta susținerile organelor de inspecție fiscală, aceste texte de lege reglementând dreptul administratorilor la remunerație, fără să se argumenteze necesitatea cheltuielilor cu aceste servicii de administrare, ori să se demonstreze efectuarea acestor servicii.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept prezentate, urmează să fie respinsă contestația ca neîntemeiată și nesusținută cu documente, pentru suma de lei, reprezentând TVA suplimentară de plată.

2.În ceea ce privește accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei, accesoriile în suma totală de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă SC SRL datorează la bugetul de stat, accesoriile în sumă totală de lei, în condițiile în care petenta nu a achitat la termen debitul care a generat aceste accesorii.

De asemenea, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este investită a se pronunța asupra acestor accesorii, în condițiile în care petiționară se rezumă doar la a menționa cuantumul sumei contestate (și în cazul accesoriilor), fără însă a prezenta motivele de fapt și de drept în virtutea cărora a înțeles să formuleze acest capăt de din contestație.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Principiului ***de drept - accesorum sequitur principale*** (accesoriul urmează principalul), își regăsește aplicabilitatea în speța de față.

Totodată este de reținut și faptul că în ceea ce privește accesoriile petiționară nu prezintă argumentele de fapt și de drept în virtutea cărora înțelege să formuleze contestație.

În drept, cauzei îi sunt aplicabile dispozițiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în care se stipulează:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.

[...]

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

Începând cu data de 01.07.2010, potrivit OUG nr. 39/2010, pentru modificarea OG nr. 92/2003, sunt aplicabile prevederile art. 119 și art. 120, respectiv art. 120¹, potrivit carora:

[...]

Art. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

[...]

Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

[...]

*Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (M.O. nr. 380/31.05. 2011);

[...]

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

[...]

11. *Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației*

11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

[...]

b) ***nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;***

Astfel, urmează să fie respins și acest capat de din contestație **pentru suma totală de lei, reprezentând accesorii, ca neintemeiat și nemotivat.**

3. În ceea ce privește impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente în suma de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei stabilirii în sarcina petentei a impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente în suma de lei.

In fapt, așa cum se reține din documentele care formează dosarul cauzei, în anul 2007 societatea a achitat către, Italia, contravaloarea a două facturi, reprezentând servicii de consultanță în sectorul agronomic conform contractului încheiat între părți, în suma totală de lei.

Conform art.118, alin.2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare se prevede că pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri, nerezidentul are obligația de a prezenta platitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență.

În cazul în care certificatul de rezidență fiscală nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V din Codul fiscal".

La solicitarea echipei de inspecție fiscală de a prezenta certificatul de rezidență fiscală, reprezentantul societății a menționat că nu este în posesia acestuia dar a solicitat autorităților italiene transmiterea acestuia, așa cum reiese și din Nota Explicativă dată de reprezentantul societății.

Ulterior reprezentantul legal al societății, a prezentat "certificatul de atribuire în scop de TVA a d-nului, societate individuală, emis la data de 17.02.2005 de către autoritățile fiscale italiene", , acest înscris nereprezentând însă și neputând ține loc de certificat de rezidență fiscală.

În lipsa certificatului de rezidență fiscală, echipa de inspecție fiscală a considerat că pentru obținerea acestor venituri din România sunt aplicabile prevederile prevăzute la art.116, alin.1, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia "Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către platitorii de venituri".

Pentru aceste venituri obținute de nerezidenți din România, organele de inspecție fiscală menționează că societatea avea obligația calculării, reținerii și plății impozitului datorat potrivit prevederilor art.115, alin.(1), lit. i), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Pentru această sumă plătită către, societatea avea obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile realizate de nerezidenți din România, datorat

in cota de 16% potrivit prevederilor art. 116 , alin.2 , lit.c din Codul fiscal, un impozit in sum a totala de lei

Petitionara nu este de acord cu masura adoptata de organele de inspectie fiscala, mentionand (in sinteza):

-prevederile art. 118 alin.(2) din Codul fiscal, potrivit caruia pentru aplicarea prevederilor conventiei de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligatia de a prezenta platitorului de venit, in momentul realizarii venitului, certificatul de rezidenta fiscala eliberata de autoritatea competenta din statul sau de rezidenta. "

-faptul ca dl., nu a cunoscut existenta acordului privind dubla impunere, nedeclarand ca nu este rezident fiscal in Romania, astfel ca societatea petenta a actionat in mod legal, neprocedand la retinerea si platii impozitului;

-faptul ca D-l a achitat impozitul in tara sa de provenienta;

-inspectorii fiscali nu au facut nici o verificare cu privire la efectuarea platii impozitului de catre

Organele de revizuire nu vor solutiona favorabil petentei cauza, avandu-se in vedere urmatoarele argumente:

-potrivit Codului fiscal :**nerezident** - reprezinta orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă și orice alte entități străine, inclusiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;

-D-l, persoana fizica de cetatenie italiana, intruneste conditiile de a fi considerat persoana nerezidenta;

-in aceasta calitate era obligat, potrivit Codului fiscal sa prezinte platitorului de venit, cerficatul de rezidenta fiscala , eliberat de autoritatea competenta din statul sau de rezidenta;

-in sensul acestor sustineri sunt de retinut urmatoarele:

-conform unor principii de echitate fiscala, dublate de diferite conventii care au ca scop evitarea dublei impuneri, anumite tari au decis ca, in cazul in care contribuabilii lor intra in relatii contractuale cu nerezidenti, impozitul pe venit sa se aplice doar o data, intr-una din cele doua tari.

-Romania este una dintre aceste tari, incheind in acest sens conventii de evitare a dublei impuneri cu foarte multe state. Astfel, in cazul in care o persoana juridica romana, spre exemplu, incheie un contract cu un furnizor din alt stat (dar cu care Romania sa fi incheiat astfel de conventie) si in baza acelui contract are de platit o anumita suma de bani, impozitul aferent acestui venit nu se va aplica si in Romania si in tara terta, ci doar in aceasta din urma.

-pentru a face dovada ca respectivul furnizor strain nu este inregistrat fiscal in Romania, acesta trebuie sa ofere contractantului roman un certificat de rezidenta fiscala, emis de autoritatea fiscala competenta din statul sau, pe baza unei cereri formulate de persoana interesata. El dovedeste astfel ca este platitor de impozit pe venit in tara sa, evitandu-se impunerea si in Romania pentru aceeasi suma.

-In cazul in care furnizorul nerezident, desi indeplineste conditiile pentru a beneficia de evitarea dublei impuneri, nu aduce certificatul doveditor contractantului roman, se vor aplica regulile de drept comun in materie, prevazute de titlul V al codului Fiscal Roman (Impozitul pe veniturile obtinute din Romania de nerezidenti). Astfel, contribuabilul roman nu mai poate sa plateasca legal nerezidentului intreaga suma la care s-a obligat conform contractului, ci trebuie sa retina la sursa impozitul pe venit aferent acestei sume, conform legii romane.

-in principiu, orice astfel de certificat trebuie sa contina un minim de informatii: statul de rezidenta al contractantului, datele de identificare ale acestuia, mentiunea ca respectivul este rezident in acel stat in sensul conventiei de evitare a dublei impuneri incheiata cu Romania, mentiunea ca respectivul contractant este un platitor regulat de taxe si impozite in statul sau de resedinta, eventual cu aratarea ultimei perioade pentru care a achitat impozitele, mentionarea anului in care este valabil certificatul, data, semnatura si stampila oficiala a autoritatii emitente.

-asa cum se retine atat din sustinerile organelor de inspectie fiscala, cat si din contestatie, D-I nu a prezentat acest certificat de rezidenta fiscala;(in acest sens nu poate fi retinuta ca relevanta afirmatia potrivit careia D-I nu cunostea faptul ca este nerezident, deoarece necunoasterea legii nu il absolve pe acesta de obligatia impusa de legiuitor);

-acest certificat de rezidenta fiscala era solicitat tocmai in scopul evitarii dublei impuneri;

-de asemenea, nu poate fi retinuta in sprijinul solutionarii favorabile a cauzei sustinerea petitionarei potrivit cu care D-I a achitat impozitul in tara sa de provenienta, deoarece simpla afirmatie nesustinuta de dovada acestei achitari a impozitului, este insuficienta.

In conditiile prezentate, in mod temeinic au procedat organele de inspectie fiscala, stabilind in sarcina contestatoarei suma de lei, reprezentand impozit pe venit nerezidenti.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 118 alin.(2), art. 116 alin.(2) lit. c), si art. 115 alin.(1) lit. i). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in care se stipuleaza:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal(MO nr. 927/23.12.2003), cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

Art. 18

[...]

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V,

după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență

[...]

Venituri impozabile obtinute din Romania

Art. 115. - (1) Veniturile impozabile obtinute din Romania, indiferent daca veniturile sunt primite in Romania sau in strainatate, sunt:

[...]

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanta din orice domeniu, daca aceste venituri sunt obtinute de la un rezident sau daca veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent in Romania;

[...]

Art. 116. - (1) Impozitul datorat de nerezidenti pentru veniturile impozabile obtinute din Romania se calculeaza, se retine si se varsa la bugetul de stat de catre platitorii de venituri.

[...]

c) 16% in cazul oricaror alte venituri impozabile obtinute din Romania, asa cum sunt enumerate la art. 115;

[...]

Totodata, potrivit principiului "orice lucru supus judecării trebuie să fie dovedit", cauzei îi sunt incidente și prevederile art. 65 alin.(1) , respectiv art. 206 alin.(1) lit. e). din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, în care se stipulează:

**O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata(M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;*

[...]

ART. 65

Sarcina probei in dovedirea situatiei de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale și a oricaror cereri adresate organului fiscal.

[...]

Art. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

d) dovezile pe care se întemeiază:

[...]

<<Se retine faptul ca la dosarul cauzei nu se regaseste dovada achitarii acestui impozit in tara de provenienta.>>.

In ceea ce priveste, celelalte argumente prezentate de petitionara, acestea nu sunt de natura sa conduca la solutionarea favorabila a cauzei.

Avand in vedere considerentele de fapt si de drept prezentate,urmeaza sa fie respinsa contestatia ca neintemeiata si nesustinuta cu documente, pentru suma de lei, reprezentand impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente.

4. In ceea ce priveste accesoriile aferente impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente in suma de lei, accesorii in suma totala de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă SC SRL datorează la bugetul de stat, accesoriile în sumă totală de lei, în condițiile în care petenta nu a achitat la termen debitul care a generat aceste accesorii.

De asemenea, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este investită a se pronunța asupra acestor accesorii, în condițiile în care petitionara se rezuma doar la a menționa cuantumul sumei contestate (și în cazul accesoriilor), fără însă a prezenta motivele de fapt și de drept în virtutea cărora a înțeles să formuleze acest capăt de din contestatie.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Principiului ***de drept - accesorim sequitur principale*** (accesoriul urmează principalul), își regăsește aplicabilitatea în speța de față.

Totodată este de reținut și faptul că în ceea ce privește accesoriiile petitionara nu prezintă argumentele de fapt și de drept în virtutea cărora înțelege să formuleze contestatie.

În drept, cauzei îi sunt aplicabile dispozițiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în care se stipulează:

*OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată (M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

Începând cu data de 01.07.2010, potrivit OUG nr. 39/2010, pentru modificarea OG nr. 92/2003, sunt aplicabile prevederile art. 119 și art. 120, respectiv art. 120¹, potrivit cărora:

[...]

Art. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

[...]

Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

[...]

*Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (M.O. nr. 380/31.05. 2011);

[...]

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

[...]

11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

Astfel, urmează să fie respins și acest capat de din contestație pentru suma totală de lei , reprezentând accesorii, ca neintemeiat și nemotivat.

5.În ceea ce privește contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. FTR/15.02.2012.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a se pronunța asupra cererii care vizează Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.02.2012.

În fapt, petenta menționează faptul că formulează contestație și împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.02.2012.

Prin aceasta decizie i se comunica contribuabilului datele privind obligatiile fiscale supuse inspectiei fiscale: obligatiile fiscale verificate si perioada verificata, nefiind individualizate prin actul atacat sume stabilite in sarcina SC SRL.

Totodata, organele de solutionare au retinut faptul ca petitionara se rezuma doar la a mentiona caa sa are ca obiect si aceasta decizie de nemodificare a bazei de impunere, neargumentand insa in fapt si in drept acest capat de din contestatie.

Astfel, contestatoarea nu demonstrează că a fost lezata în dreptul sau interesul său legitim, prin intocmirea acestei decizii, cauza incadrandu-se in categoria exceptiilor de fond: *exceptia lipsei de interes*.

În drept, cauzei îi sunt aplicabile prevederile pct. 9.5 si pct. 12.1 lit. d) din Ordinul Presedintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, in care se stipuleaza:

*Ordinul Presedintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală(MO nr. 380/31.05.2011);

[...]

9.5. *Exceptiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: exceptia lipsei de interes,[...];*

[...]

12.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;

[...]

In conditiile prezentate, **urmeaza sa fie respinsa ca lipsita de interes contestatia formulata impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.02.2012.**

*
* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscala, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordinului Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, **directorul executiv al DGFP Teleorman**

D E C I D E :

Art.1. Se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente, contestatia formulata de SC SRL, cu sediul social in municipiul, judetul Teleorman (prin imputernicit), pentru suma de lei, reprezentand TVA suplimentar de plata.

Art.2. Se respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia formulata de **SC SRL**, cu sediul social in municipiul, judetul Teleorman, (prin imputernicit), pentru suma in cuantum total de lei, reprezentand accesorii aferente TVA.

Art.3. Se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de **SC SRL** , cu sediul social in municipiul, judetul Teleorman, (prin imputernicit), pentru suma de lei, reprezentand impozit venituri persoane nerezidente

Art.4. Se respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia formulata de **SC SRL** , cu sediul social in municipiul, judetul Teleorman, (prin imputernicit), pentru suma in cuantum total de lei, reprezentand accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente.

Art. 5. Se respinge ca lipsita de interes, contestatia formulata de **SC SRL**, cu sediul social in municipiul, judetul Teleorman, (prin imputernicit), in ceea ce priveste capatul de care vizeaza Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.02.2012.

Art.6. Prezenta decizie a fost redactata în 5 exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați;

Art.7. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art.8. Biroul Soluționare Contestații va aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Director Executiv